

си отидешъ поскоро на постътъ си, да не става вече като миналогодишното народно движение“. Като взелъ всичко това въ съображение, волею и неволею трѣбвало пакъ и скоро да напусне своя градъ и потеглува за Цариградъ прѣзъ селото Гурубляни. Утрешний день суши паша привиква десетина души младежи отъ испращачите на изслѣдване и ги пита: „Защо вие испращате мъсковеца?“ Едни казватъ: „Кумъ ни е“. Други казватъ: „По семейни върски роднини сме“. Трети казватъ: „По селата за търговията си бехъ и случайно бехме на манастира“.

(„Белѣшки“, с. 54—67).

г. Ёорданка Филаретова

Съпругата на С. Филаретовъ играе видна роля въ живота на софийнци преди и следъ освобождението. Тя е родена на 19. III. 1843 г. въ София. Дъщеря била на състоятелния първенецъ хаджи Коце-Никола Ивановъ. Още въ детски години се отличавала съ скромность, доброта и любознателность. Когато презъ 1858 г. С. Филаретовъ открива девическо училище въ София, тя е една отъ първитѣ ученички. На 16. VI. 1859 г. Филаретовъ пише на Н. Геровъ: „Сега има друга дѣвойка, дъщеря на извѣстный тебѣ хаѣ Коца (кой векъ е умрѣлъ), балджа на Д. Трайковича и Манулакя Ташѣва. Она не дурна собою, кроткаго нрава, и отъ какъ са е отворило тука дѣвическо училище, она, безъ да гледа тукашни предразсудки, прѣва отъ софійскы-тѣ дѣвойкы, момы (она е на 15 год.) е започела да ходи въ училище-то редовно и да са учи. Сега чете и пише българскы пѣслободно и отъ своѣ-тѣ учителкж. Споредъ нея около десетина другы момы ходѣтъ и са учѣтъ не дурно“ (Изъ архивата на Н. Геровъ. Кн. I, с. 531, № 2439). Филаретовъ се оженва за нея на 16. X. 1860 г. Само следъ три години Ёорданка остава вдовица, съ малко дете. Наставатъ тежки дни. Отъ сега нататѣкъ се проявява, нейниятъ твѣрдъ характеръ, упорита воля, енергия. Получила руска пенсия на първо време остава въ Цариградъ. Тя иска да отгледа и изучи детето

Иорданка Филаретова